

Reportáž ze Španělska: ČTVRTEK 22. 11. 2018

Výlet do Tarragony – zkoumání římských staveb v Tarracu

Ve čtvrtek jsme jeli do města **Tarragona**. Sraz jsme měli v 8.50 před školou v Calafu. Než jsme šli do autobusu, který nás vezl celý den, tak nás rozdělili do týmů, ve kterých jsme museli všichni dohromady natočit videa o památkách a významných místech v Tarragoně, které jsme si pak v pátek pouštěli. V autobuse jsme seděli každý s nějakým žákem, který nebyl z naší země a byl z naší Erasmovské skupinky. Po té co všichni seděli na svých místech, se autobus rozjel. Jeli jsme asi hodinu a půl než jsme dorazili na první zastávku, kterou byl **akvadukt**. Abych víc přiblížila, jak vypadá akvadukt, tak vám o něm něco napíšu. Akvadukt byl předchůdce vodovodního systému, který vymysleli Římané. Měří na délku 249 m a na šířku pouhých 25 m. Voda na něm tekla z kopce až do města a zásobovala celé město Tarragona. Ve středověku jej nazvali **Dáblův most**, protože si neuměli představit, že jej mohl postavit člověk.

Po nějaké době strávené posloucháním výkladu o akvaduktu jsme se odebrali k akvaduktu a prošli jsme jím na druhou stranu. Bylo na něm mnoho velkých kaluží, takže se na něm špatně chodilo, byla to taková opičí dráha na mostě. Potom co všichni přešli akvadukt, tak nás Španělé naučili jednu jejich písničku. Píseň byla velmi pěkná a zábavná. Pak nás všechny dohromady vyfotili a šli jsme k autobusu.

Jeli jsme asi půl hodiny a zastavili na druhé zastávce v Tarragoně. Hned jak jsme vyšli, tak už byly vidět **římské městské hrady**, které jsme pak mohli vidět i zblízka. U hradeb jsme se dozvěděli, že město Tarragona bylo významným územím Římanů a že Tarragona byla hlavním městem římské provincie ve Španělsku. Dále po cestě jsme potkávali různé sochy. Jedna byla například **socha Augusta**, který byl prvním císařem Římské říše. Dále tam byla socha **vlčice s dětmi Romulem a Remem**, které známe ze známé báje o **dvojčatech, která založila Řím**. Dále naše výprava směřovala k podzemí římského cirku. V podzemí jsme zhlédli video, které nám přiblížilo život Římanů v Tarragoně a jak vypadaly závody. Po zhlédnutí videa se všichni odebrali ven, kde nám byly ukázány další vykopávky římských staveb. Dále jsme mohli vidět i část **římského cirku**, kde závodili na vozech s koňmi. Vypadalo to nějak jako naše závody s auty, jenomže Římané měli koně a byli ve vozíku, s kterým kroužili kolem do kola. Na tom místě někteří natáčeli videa na úkol a pak jsme se zase fotili. Dále naše cesta pokračovala k **římskému amfiteátru**, což bylo místo veřejné zábavy, gladiátorských bojů, ale i divadelních představení. Do amfiteátru se vešlo přibližně 14 000 lidí. Po prohlédnutí celého amfiteátru, natočení videí a vyfocení fotek, jsme se odebrali k autobusu. Ten nás odvezl k pobřeží, kde jsme měli pauzu na oběd.

Na oběd byla 1 hodina 45 minut. Každý měl na oběd něco jiného, protože jsme ho dostali od rodiny, u které jsme byli ubytováni. Ve volnu jsme se šli podívat po pobřeží a po městečku. Našli jsme také mnoho obchodů, ale nejvíc se nám líbil přístav a vodotrysky kousek od něho. Vyfotili jsme mnoho nádherných fotek a našli jsme mnoho nádherných míst. Když se sraz chýlil ke konci, tak jsme se odebrali k autobusu, a čekali, než přišli ostatní. Když všichni přišli, tak jsme jeli dál.

Reportáž ze Španělska: ČTVRTEK 22. 11. 2018

Třetí a také poslední zastávkou byla návštěva **muzea a vykopávek římské vily**. V muzeu jsme viděli plánec celého pozemku, kde bydleli bohatí Římané. Z vily jsme sice viděli jenom její pozůstatky, ale i tak jsme mohli vidět, že když byla úplná, tak musela být nádherná. Na podlaže měla **pestrobarevnou mozaiku a na zdech byly obrázky**, ale ty moc vidět nešly, což nás mrzelo. Dále tam byla **římská vodní cisterna**, která dům zásobovala. Po návštěvě muzea jsme se vydali k moři, které má Španělsko nádherné. Vyfotili jsme tam hrozně moc fotek a hledali mušličky. Po nádherném zážitku u moře jsme se museli bohužel vrátit do autobusu a jet zpátky do Calafu po **římské silnici** ležící pod tou současnou. Po cestě nás ještě čekal **římský oblouk** označující konec provincie a **římská hrobka**.

Cestou jsme zpívali různé písničky. Každý stát zazpíval nějakou chytlavou písničku, aby se to všem líbilo. My jsme zpívali například Holka modrooká. Všichni jsme si užívali poslední společné chvílky toho dne.

Do Calafu jsme se vrátili kolem sedmé večer. I když jsme byli všichni už unavení s toho sice nádherného, ale vyčerpávajícího dne. Tak jsme byli rádi, že na nás už čekaly rodiče našich Erasmových partnerů. Doma jsme se jenom navečeřeli a šli spát. Usínalo se nám dobře, protože jsme mohli vzpomínat na tak úžasně prožitý den.

Michaela Vágnerová

